

Resolució 342/2019, de 14 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 145/2019

Administració reclamada: Institut de Cultura de Barcelona. Fundació Museu Picasso de Barcelona.

Informació reclamada: La documentació relacionada amb el servei d'atenció al públic de la Fundació Museu Picasso de Barcelona.

Sentit de la Resolució: Estimació parcial

Resum: En coherència amb el que estableix la Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés a la informació pública, la GAIP ha considerat a diverses resolucions que aquest límit, que protegeix la investigació i la sanció d'infraccions, únicament té sentit ser aplicat mentre els procediments d'investigació o sanció estan oberts, ja que la difusió de la informació que els integra podria influir en la seva resolució i fins i tot facilitar que els investigats o els presumptes infractors podessin defugir les seves responsabilitats, però un cop finalitzats aquests procediments no tindria raó de ser l'aplicació del límit que protegeix precisament la seva tramitació. Per tant, en el moment actual el límit citat ja no seria operatiu. La persona reclamant en demana una còpia, concretament "una còpia completa", i no hi ha dubte que hi té dret, ja que l'article 36 LTAIPBG obliga l'Administració a facilitar la informació en el format que l'hagi demanada la persona reclamant, expressió aquesta, la de format, que es refereix tant a aspectes més concrets, com els relatius al format informàtic, si s'escau, com a aspectes més amplis, com poden ser el format consulta, o el format còpia, que és el que precisament s'ha demanat en aquest cas; i tot i que el mateix article 36 contempla, en el seu apartat segon, diverses circumstàncies que podrien justificar el lliurament de la informació en un format diferent del sol·licitat, el cas és que la Fundació no ha invocat la concurrència de cap d'aquestes circumstàncies, motiu pel qual és procedent requerir-la a facilitar la informació sol·licitada precisament en el format "còpia" demanat per la persona reclamant. Atès que en aquest cas l'empresa Magmacultura ha manifestat la seva oposició, per diverses causes, a l'accés sol·licitat i ha demanat l'arxivament de les actuacions, cal demorar els efectes de l'estimació d'aquesta Reclamació fins a la seva fermesa, de conformitat amb el previst per les disposicions citades al paràgraf anterior.

Paraules clau: Organismes públics. Fundacions públiques. Sindicats. Contractes. Reclamació contra lliurament parcial. Trasllet. Al·legacions de tercers. Oposició de tercers. Concreció de la sol·licitud. Congruència de la reclamació. Límits. Investigació i sanció d'infraccions. Dades personals. Confidencialitat dels contractes. Format. Còpia. Règim sancionador.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 14 de març de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 145/2019, presentada per un delegat sindical del Museu Picasso contra la Gerència de l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés

a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 28 de desembre de 2018 la persona reclamant demana a la Gerència de l'ICUB la informació següent: *Que se'ns permeti la consulta i se'ns faci entrega d'una còpia de tota la documentació relacionada amb el servei d'atenció al públic de la Fundació Museu Picasso de Barcelona. La còpia sol·licitada també es podria enviar a una adreça electrònica.*
3. El 28 de gener de 2019 una tècnica de contractació del Museu Picasso invoca l'article 33.2 LTAIPBG i comunica a la persona reclamant que amplia en 15 dies el temps per resoldre la sol·licitud d'informació anterior, atesa la complexitat de la informació sol·licitada.
4. El 12 de febrer de 2019 la gerència del Museu Picasso invoca l'article 28 LTAIPBG (sol·licituds imprecises) i argumenta que *donada la inconcreció de la demanda "tota la documentació relacionada amb el servei d'atenció al públic", no és possible atendre la petició.*
5. El 13 de febrer de 2019 la persona reclamant presenta un nou escrit a la Gerència de la Fundació Museu Picasso, on discrepa de l'aplicació feta per aquest òrgan de l'article 28 LTAIPBG i tot seguit concreta la sol·licitud en els termes següents: *Que se'm faci entrega d'una còpia completa, amb tota la documentació relacionada, del següent expedient: 1. L'expedient sencer sobre l'actual contracte d'atenció al públic formalitzat amb l'empresa Magmacultura SL, inclosos tots els documents generats per aquesta relació contractual des de la data de formalització fins a l'actualitat.* Cal indicar que aquesta és precisament la mateixa informació objecte de la Reclamació 141/2019, presentada també en nom del mateix sindicat reclamant.
6. La Reclamació presentada el 13 de març de 2019 indica que el 27 de febrer de 2019 la Gerència del Museu només hauria facilitat a la persona reclamant la documentació sobre l'expedient sol·licitat que està publicada al web de transparència i per tant considera que en tot cas se li hauria facilitat informació incompleta. Demana a la GAIP la declaració del dret d'accés a tot l'expedient sol·licitat i l'aixecament de les actes d'infracció corresponents a la tramitació de la sol·licitud per part de la Fundació.
7. El 5 d'abril de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a la Fundació del Museu i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 13 de maig de 2019 la GAIP rep l'informe indicat a l'antecedent anterior. Exposa les diverses actuacions fetes al llarg de la tramitació de la sol·licitud, tot justificant l'accés parcial atorgat, i posa de manifest la disposició de la Fundació a facilitar a la persona reclamant consulta de l'expedient

de contractació, la plica, l'expedient econòmic i qualsevol documentació relacionada amb el servei d'atenció al públic de la Fundació.

9. El 15 de maig de 2019 la GAIP trasllada l'informe anterior a la persona reclamant, tot indicant que si en el termini de cinc dies no argumenta el contrari s'entendrà satisfeta la sol·licitud.
10. El 20 de maig de 2019 la persona reclamant comunica a la GAIP al·legacions a l'informe de la Fundació indicat als antecedents anteriors. Posa de manifest el que considera algunes deficiències en la tramitació de la seva sol·licitud per part de la Fundació, que al seu entendre podrien ser constitutives d'infracció molt greu i demana a la GAIP que aixequi les actes d'infracció corresponents. Demana a la GAIP que resolgui la Reclamació tot declarant el dret de la persona reclamant "a què se li proporcioni còpia íntegra de l'expedient sencer esmentat del contracte de licitació actualment vigent al servei d'atenció al públic del Museu Picasso de Barcelona, incloent els acords de modificació del contracte, de pròrroga i de sanció, així com les factures mensuals i documentació econòmica general que la relació entre l'empresa Magmacultura i la Fundació Museu Picasso de Barcelona hagi generat en els últims tres anys".
11. El 24 de maig de 2019 la GAIP trasllada la Reclamació a les terceres persones afectades (Magmacultura).
12. El 12 de juny de 2019 la GAIP rep al·legacions de l'apoderat de Magmacultura. Argumenta que la finalitat de l'accés sol·licitat és laboral i no de contractació pública. Considera que l'accés a l'expedient de contractació és limitat a les persones interessades i la persona reclamant no ho és. Afirmar que la documentació contractual reclamada es troba publicada al perfil del contractant de la Fundació Picasso, que compleix allò requerit per la legislació de transparència. Considera que la Fundació Picasso ha complert la llei, ja que ha facilitat la informació sol·licitada, llevat de l'afectada per la prevalença de límits de protecció de dades personals i de confidencialitat de l'oferta tècnica en el procediment de licitació. Demana l'arxivament de les actuacions.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb

aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. Dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada, que és la indicada a l'antecedent 5, és sens dubte informació pública, ja que encaixa en el concepte establert per l'article 2.b LTAIPBG, citat a l'antecedent jurídic anterior, perquè

està en poder de l'Administració (en aquest cas, de la Fundació Museu Picasso de Barcelona que, als efectes de subjecte al dret d'accés a la informació pública, té la condició d'Administració, d'acord amb el previst per l'article 2.f de la mateixa llei). Es tracta, a més, d'informació contractual o directament relacionada amb un contracte, la difusió de la qual és especialment rellevant en el marc de les finalitats de la legislació de transparència i accés a la informació pública.

Per una altra banda, l'únic límit invocat per la Fundació que podria justificar la denegació de la informació sol·licitada (el de l'article 21.1.b, segons el qual es podria denegar la informació sol·licitada si la seva divulgació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció d'infraccions), hauria operat únicament fins l'11 de març del 2019, data en la que hauria finalitzat el procediment sancionador contra l'empresa prestadora del servei, tal com argumenta l'informe de la Fundació; certament, en coherència amb el que estableix la Memòria del Conveni del Consell d'Europa sobre l'accés a la informació pública, la GAIP ha considerat a diverses resolucions que aquest límit, que protegeix la investigació i la sanció d'infraccions, únicament té sentit de ser aplicat mentre els procediments d'investigació o sanció estan oberts, ja que la difusió de la informació que els integra podria influir en la seva resolució i fins i tot facilitar que els investigats o els presumptes infractors podessin defugir les seves responsabilitats, però un cop finalitzats aquests procediments no tindria raó de ser l'aplicació del límit que protegeix precisament la seva tramitació. Per tant, en el moment actual el límit citat ja no seria operatiu.

Les al·legacions de l'apoderat de Magmacultura (antecedent 12) invoquen genèricament els límits relatius a la protecció de dades personals i a la confidencialitat de l'oferta tècnica contractual, però no concreta en absolut ni quines serien les dades personals afectades, ni la part de l'oferta contractual confidencial, ni les raons de la confidencialitat. Atès el previst per l'article 20 LTAIPBG, que estableix la necessitat de motivar i raonar degudament l'aplicació de límits al dret d'accés, els quals han de ser objecte d'aplicació restrictiva, aquests límits invocats pel representant de l'empresa contractada no són d'aplicació, per manca de la justificació més elemental.

A part dels anteriors, no se n'ha invocat altres límits i, a jutjar per la informació aportada per les parts a aquest procediment, no sembla que n'hi concorri cap més.

Les al·legacions de l'apoderat de Magmacultura argumenten que la finalitat de l'accés és laboral, i no contractual i que l'accés a un expedient de contractació restaria limitat a les persones interessades, circumstància que no concorreria en la persona reclamant. Aquesta al·legació no es pot prendre en consideració, perquè el dret d'accés a la informació pública, que és el que s'està exercint en aquest procediment, es projecta sobre la informació que objectivament es troba en poder de l'Administració, i l'expedient de contractació s'hi troba, de manera que hi pot tenir accés qualsevol persona, amb total independència de la finalitat amb què la demana i sense necessitat d'acreditar cap mena d'interès (l'article 18.2 LTAIPBG, tot referint-se al dret d'accés a la informació pública, estableix que "l'exercici

d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma”).

A la vista de les anteriors consideracions, i en aplicació del previst pels articles 18 i 20.1 LTAIPBG, transcrits al fonament jurídic anterior, és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

L'antecedent 8 posa de manifest la disposició de la Fundació a permetre la consulta de la informació demanada per part de la persona reclamant. Però el cas és que la persona reclamant en demana una còpia, concretament “una còpia completa”, i no hi ha dubte que hi té dret, ja que l'article 36 LTAIPBG obliga l'Administració a facilitar la informació en el format que l'hagi demanada la persona reclamant, expressió aquesta, la de format, que es refereix tant a aspectes més concrets, com els relatius al format informàtic, si s'escau, com a aspectes més amplis, com poden ser el format consulta, o el format còpia, que és el que precisament s'ha demanat en aquest cas. I tot i que el mateix article 36 contempla, en el seu apartat segon, diverses circumstàncies que podrien justificar el lliurament de la informació en un format diferent del sol·licitat, el cas és que la Fundació no ha invocat la concurrència de cap d'aquestes circumstàncies, motiu pel qual és procedent requerir-la a facilitar la informació sol·licitada precisament en el format “còpia” demanat per la persona reclamant, sens perjudici de les eventuais contraprestacions econòmiques que puguin procedir en aplicació de l'article 37 LTAIPBG.

La persona reclamant, a les seves al·legacions referides per l'antecedent 10, demana textualment “còpia íntegra de l'expedient sencer esmentat del contracte de licitació actualment vigent al servei d'atenció al públic del Museu Picasso de Barcelona, incloent els acords de modificació del contracte, de pròrroga i de sanció, així com les factures mensuals i documentació econòmica general que la relació entre l'empresa Magmacultura i la Fundació Museu Picasso de Barcelona hagi generat en els últims tres anys”. Aquesta formulació és més explícita i concreta que la de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació (i que segons l'antecedent 5 demanava una “còpia completa, amb tota la documentació relacionada, del següent expedient: 1. L'expedient sencer sobre l'actual contracte d'atenció al públic formalitzat amb l'empresa Magmacultura SL, inclosos tots els documents generats per aquesta relació contractual des de la data de formalització fins a l'actualitat”). Semblaria que les majors precisions d'informació sol·licitada fetes per les al·legacions de l'antecedent 10 es podrien considerar incloses dins de l'enunciat més general de la sol·licitud indicada a l'antecedent 5, però no es pot descartar el contrari, és a dir, que en realitat l'al·legació amplii l'àmbit material de la informació sol·licitada, infringint d'aquesta manera el principi de necessària congruència entre l'objecte de la sol·licitud i el de la Reclamació. En conseqüència, el dret declarat per aquesta Resolució és per a accedir a la informació sol·licitada segons l'antecedent 5 i, si bé la Fundació hauria de tenir en compte les precisions fetes a les al·legacions indicades a l'antecedent 10, aquestes precisions no la vinculen

en relació amb aquells objectes que no s'hagin de considerar subsumits dins de la formulació inicial de la sol·licitud.

3. *Denegació de la petició d'adopció de mesures sancionadores*

La Reclamació (antecedent 6) i les al·legacions indicades a l'antecedent 10 també demanen a la GAIP l'adopció de mesures sancionadores pel que la persona reclamant considera deficiències o infraccions de la Fundació en la tramitació de la seva sol·licitud.

Sense necessitat d'entrar a valorar l'existència de les eventuais infraccions argumentades per la persona reclamant, la GAIP ha de desestimar aquesta part de la Reclamació perquè no té atribuïdes legalment les competències sancionadores necessàries per poder desenvolupar l'activitat sancionadora reclamada, ja que l'LTAIPBG les atribueix a òrgans de les Administracions a les que es sol·licita la informació. Les competències sancionadores de la GAIP en relació amb el dret d'accés a la informació pública es limiten únicament a la capacitat per posar en coneixement dels òrgans competents per sancionar l'eventual incompliment de resolucions de la GAIP, i no és això el que ara es demana.

4. *Efectes de l'oposició manifestada per terceres persones afectades*

L'article 34.3 LTAIPBG estableix que "si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu". Així mateix, l'article 47.2 RGAIP fa extensiva aquesta mateixa cautela a les resolucions de la GAIP.

Atès que en aquest cas l'empresa Magmacultura ha manifestat la seva oposició, per diverses causes, a l'accés sol·licitat i ha demanat l'arxivament de les actuacions, cal demorar els efectes de l'estimació d'aquesta Reclamació fins a la seva fermesa, de conformitat amb el previst per les disposicions citades al paràgraf anterior.

5. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els

articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de juny de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 145/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a una còpia completa, amb tota la documentació relacionada, de l'expedient sencer sobre l'actual contracte d'atenció al públic formalitzat amb l'empresa Magmacultura SL, inclosos tots els documents generats per aquesta relació contractual des de la data de formalització fins a l'actualitat.
2. Desestimar la part de la Reclamació que demana l'adopció de mesures sancionadores perquè la GAIP no té atribuïdes les competències pertinents.
3. Requerir a la Fundació Museu Picasso de Barcelona perquè lliuri a la persona reclamant la informació estimada per l'apartat 1 dins del termini comprès entre els dos mesos i deu dies i els tres mesos, a comptar des de la data de recepció d'aquesta Resolució per les parts i per Magmacultura, llevat que sigui impugnada en via contenciosa administrativa i es demani i s'obtingui una mesura judicial cautelar de suspensió. A aquests efectes, s'entén que la Fundació del Museu Picasso de Barcelona ha de lliurar la informació dins del termini fixat per aquest apartat tret que Magmacultura li notifiqui la interposició d'un recurs contenciós administratiu contra aquesta

Resolució, amb sol·licitud de mesures cautelars de suspensió, dins del termini de dos mesos i deu dies de la seva notificació.

4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Requerir a la Fundació Museu Picasso de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Notificar aquesta Resolució a Magmacultura, en qualitat d'afectada.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 145/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.